Sfântul Ioan Iacob Hozevitul

PENTRU CEI RÂVNITORI CU ADEVĂRAT PENTRU CREDINȚA STRĂMOȘEASCĂ

Fraților şi surorilor întru Hristos,

aceste rânduri le scriu numai pentru cei care nu s'au amăgit de covrigi roşii şi care se feresc de vântul înşelăciunii.

Pentru ceilalți care au început să dănțuiască „hora Crivățului" nu mai am nimic de scris. Cine a avut urechi de auzit, acela a căutat să audă strigătul meu şi cine mai are ochi de văzut, poate să vadă cum stau lucrurile... Eu am tunat şi am fulgerat către toți (prin foile mele) ca să vă feriți de bătaia vântului de Miază-Noapte.

Iar acum când a început ploaia cu banii roşii, eu nu mai strig la nimeni. Cei statornici în credință îşi păzesc paşii de alunecare, iar cei slabi din fire şi dornici de mărire se poticnesc la vale. Mare este taina credinței, dar puțini o păzesc astăzi neprihănită.

Nu vă mirați că îndrăznesc să zic vorba asta, că mulți se botează, însă darul puțini îl păstrează. Când vedeți pe unii că aleargă singuri spre înşelăciune, atunci să cunoaşteți că la unii ca aceştia pecetea darului este ştearsă şi uşor se prăpăstuiesc. Atunci sfaturile nu se mai lipesc de ei şi făgăduințele se calcă fără milă.

Dar noi, fraților, să-i lăsăm pe aceştia în „sloboda" lor fericită, să urmăm calea cea strâmtă şi nu vom greşi.

În curtea lui Caiafa de astăzi să nu intrăm (adică în mreaja stăpânirii), căci slugile cele viclene ne ispitesc şi nu cumva să pătimim ca Sfântul Apostol Petru. Lăsați să se încălzească la foc slugile cele năimite, iar noi să urmăm pe Domnul ca şi Sfintele Mironosițe.

În calea noastră stau la pândă vameşii şi fariseii veacului acestuia, dar să nu ne fie frică. „Îndrăzniți, zice Domnul, Eu am biruit lumea."

Am auzit că unii dintre cei râvnitori au avut ciocniri de cuvinte, cu ceata noilor dregători. Nu vă tulburați frații mei, căci abia a început ploaia „covrigilor". Pe mulți poate să-i „ude" dacă nu vor fi cu pază şi cele care se văd astăzi, sunt mici față de cele ce urmează.

Eu unul vă sfătuiesc pe cei cari urmați tradițiile noastre strămoşeşti, să nu vă tulburați şi cu alții să nu discutați.

Biruința noastră nu se dobândeşte cu sfadă şi cu pleftureală, ci cu blândețe şi cu dreaptă socoteală. Din sfadă nu iese decât tulburare şi duşmănie. Războiul nostru este nevăzut şi armele noastre trebuie să fie arme duhovniceşti şi anume: sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu şi Pavăza Credinței, cu care putem stinge toate săgețile vicleanului cele aprinse, cum ne învață Sf. Apostol Pavel. Pe cei slabi să-i întărim, iar pe cei vicleni să-i ocolim. Pe cei năimiți şi pe cei urgisiți să-i lăsăm în pace, căci sunt acum mărişori şi pot pricepe semnele vremii. Dacă nu se învață din pățaniile altora, atunci lăsați-i să guste singuri din „covrigii" stăpânirii roşii. Aceşti covrigi sunt vopsiți cu sângele mucenicesc al fraților noştri credincioşi din țară. Ei pătimesc acum ca robii la munca silnică, iar din sudoarea şi din sângele lor se plămădesc bacşişuri pentru propagandă. Tot ce iese azi din țară (de după perdeaua roşie) este ca să farmece ochii şi să astupe urechile celor bicisnici şi neştiutori. Nu mai faceți vorbă cu ei şi nici nu căutați să-i pârâți ori să-i denunțați, ci mai vârtos s'ar cădea să-i plângem pe unii ca aceştia, căci nu ştiu sărmanii la care „domnii au slujit şi câtă pagubă vor dobândi".

Înainte de a încheia rândurile acestea, vă amintesc de cuvântul Scripturii care zice: „Vrăjmaşii omului sunt casnicii lui" şi iată anume pentru ce: când frații noştri de o credință şi de un sânge se fac coadă de topor, adică unelte ale vrăjmaşului credinței, atunci vătămarea noastră este negrăit de mare, zice Sf. Apostol Pavel; nu vă plecați grumazul sub jug străin. Să stăm bine, să stăm cu frică întru Sfânta credință şi să arătăm „Mila Păcii" către toți, cu darul Domnului nostru Iisus Hristos. Amin.